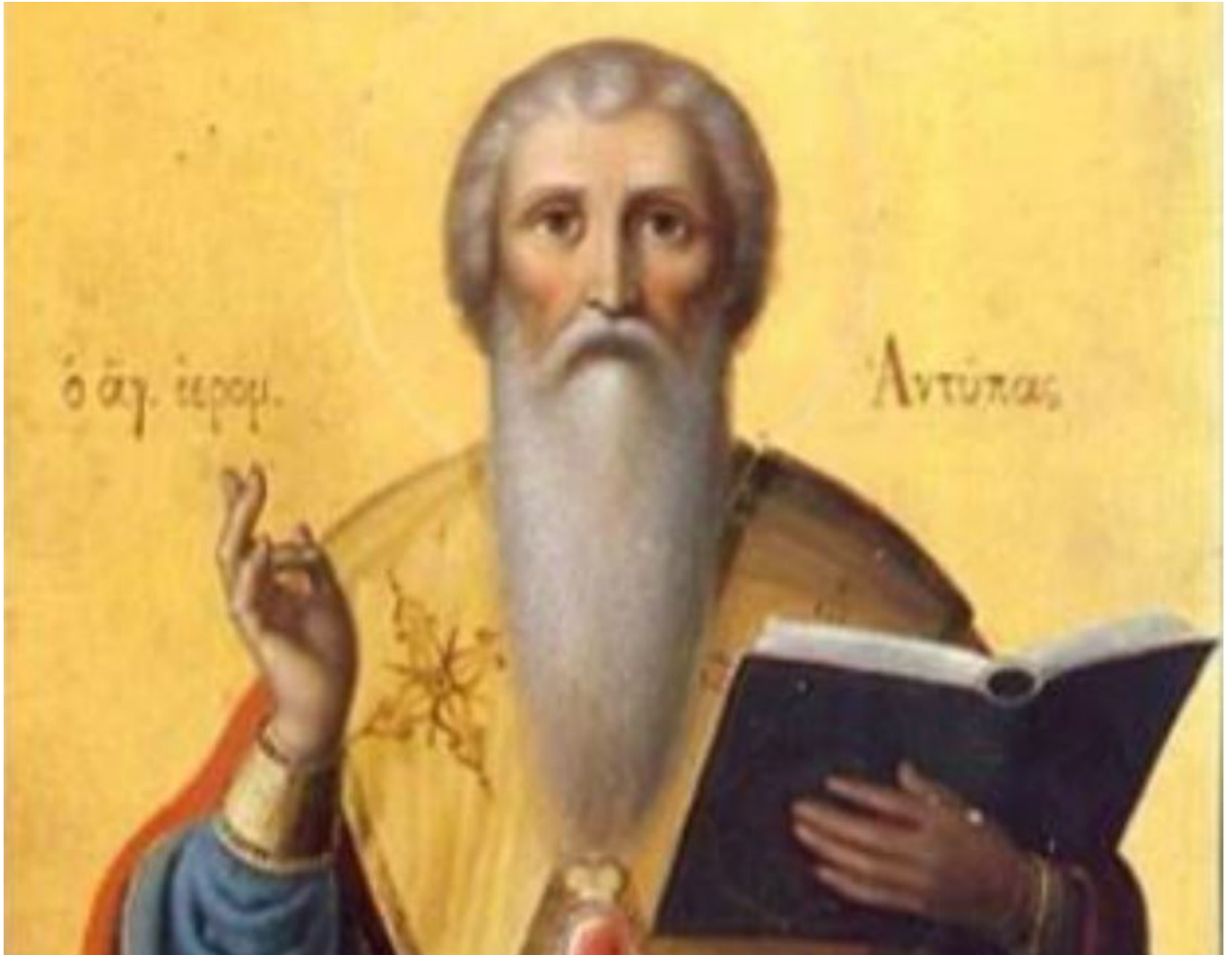

11 Απριλίου: Εορτάζει ο Άγιος Αντίπας, Επίσκοπος Περγάμου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του αγίου Ιερομάρτυρος Αντίπα, επισκόπου Περγάμου, του πρώτου χριστιανού και «πιστού μάρτυρος» εν Μικρά Ασία, σύμφωνα με τον Απόστολο των Εθνών.

Ο άγιος Αντίπας έζησε και μαρτύρησε στα χρόνια του μεγάλου διώκτη των χριστιανών Δομιτιανού. Οι Άγιοι Απόστολοι τον χειροτόνησαν επίσκοπο Περγάμου της Μικράς Ασίας, πόλη στην οποία ζούσαν πολλοί ειδωλολάτρες, γι' αυτό το έργο του στην Πέργαμο ήταν εξαιρετικά δύσκολο. Όμως ο μαχητής επίσκοπος

προχώρησε το δρόμο του με πίστη στο Νυμφίο Χριστό, πολλή υπομονή και επιμονή στην αποστολή του και με τη χάρη του Θεού οδήγησε πλήθος ειδωλολατρών στη χριστιανική πίστη.

Για τη δράση του αυτή, καταγγέλλθηκε στο διοικητή της περιοχής, ο οποίος τον συνέλαβε, με σκοπό να τον πείσει να αλλάξει την πίστη του. Συνεργοί στο εγχείρημα του αυτό υπήρξαν διάφοροι ιερείς και φιλόσοφοι της ειδωλολατρικής θρησκείας. Όμως, ο επίσκοπος Αντίπας, με τη θεία φώτιση, αντέταξε τόσο ισχυρά επιχειρήματα, ώστε τους κατατρόπωσε. Τότε, διατάχθηκε ο θάνατός του μέσα σε πυρωμένο χάλκινο βόδι. Μέσα από το κολαστήριό του ο άγιος ευχαριστούσε τον Κύριο που τον αξίωσε να μαρτυρήσει για τη δόξα του, κυριολεκτικά μιμούμενος τους Τρεις Παίδες εν τη Καμίνω.

Μέσα στη χιλιόχρονη εκκλησιαστική ιστορία υπάρχουν πολλά παραδείγματα ιεραρχών, των οποίων οι αγώνες και το μαρτυρικό τους τέλος αφήνει τη σφραγίδα της ισχυρής πίστης και της αγωνιστικότητάς τους χάριν του ποιμνίου τους και οι οποίοι αποτελούν ζωντανό παράδειγμα για τους επίγονους ιεράρχες. Ο άγιος Αντίπας δείχνει την πορεία ζωής των επισκόπων, οι οποίοι καλούνται να ποιμαίνουν και να υπομένουν, να αγωνίζονται με σθένος και θάρρος, ως καιόμενες λαμπάδες και με τη ζωή και με το λόγο τους.

Σήμερα η μνήμη φτερουγίζει στον πανηγυρίζοντα Ναό του Αγίου Αντίπα στην τουρκοκρατούμενη κοινότητα Πυρόι στον κάμπο της Μεσαορίας, καθώς επίσης και στην κοινότητα Σίντα της Μεσαορίας, της οποίας οι κάτοικοι ήρθαν από την Πέργαμο της Μικράς Ασίας.

Η ευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου, η οποία επαναλαμβάνεται αυτές τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας προσφέρει όλο το νόημα του πνευματικού αγώνα των Αγίων της Εκκλησίας μας.

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου